

Η πριγκίπισσα Απόστραση

Ντέμη Ρούσσα

Copyright 2020

Μια φορά κι έναν καιρό
σ' έναν τόπο φωτεινό
που 'χε γάργαρα νερά
νέους γέρους και παιδιά,
όλοι δείχναν τη χαρά
μ' αγκαλιές και με φιλιά!

Το βασίλειο αυτό
μέσα σ' ένα πρωινό,
άλλαξε τόσα πολλά,
γιατί μια πριγκίπισσα,
πήγε να το επισκεφτεί.
Ήτανε η ξακουστή,
η τρανή Απόσταση!

Όλοι τους φοβήθηκαν
μες τα σπίτια κλείστηκαν,
χάθηκαν οι αγκαλιές και οι παιδικές χαρές,
έκλεισαν και τα σχολειά,
στην πλατεία τα παιδιά πια δεν παίζανε κρυφτό
ούτε και κυνηγητό,
γιατί την πριγκίπισσα έβρισκαν
πάντα μπροστά.

Το πρωί ο γαίδaros, ο ντελάλης ο γνωστός,
έβγαζε διάγγελμα, το πολύ αντάμωμα,
λίγο λίγο να κοπεί, είπε η Απόσταση.

Κοίτα εδώ τι πάθαμε, εμείς άλλα μάθαμε!
έλεγαν οι χωρικοί, οι γονείς κι οι δάσκαλοι.
Εμείς θέλουμε χαρά, μια μεγάλη αγκαλιά,
κάνε επίσκεψη αλλού, στο βασίλειο του ιού,
στο βασίλειο των κακών και των κορονοϊών!
Κι έτσι θύμωσαν πολύ, που τους είχε επιβληθεί,
να στερούνται όσα αγαπούν, θέλουν και επιθυμούν.

Η πριγκίπισσα λοιπόν μες το πείσμα των καιρών,
πήρε μια απόφαση, πάντα με απόσταση,
πήρε το μικρό γαϊδούρι, το ντελάλη κελεπούρι,
και στην έρημη πλατεία φώναξε με παρρησία.
Πέρασα απ' τα διπλανά, όλα τα βασίλεια.
Το βασίλειο των κακών και των κορονοϊών,
κι όλοι τους με διώξανε!
Χρόνο δε μου δώσανε να εξηγήσω το γιατί στην επίσκεψη μου
αυτή! Ήρθα μόνο για λιγάκι.

Στο βασίλειο μου οι δράκοι έκαναν κακό μεγάλο!
Περιμένω το σινιάλο πίσω να ξαναγουρίσω κι ήσυχους
να σας αφήσω!

Αν μπορείτε σας ζητάω, σας θερμοπαρακαλάω,
να μ' αφήσετε να μείνω λίγο ανάμεσά σας! Δίνω,
μία μάχη και εγώ, στο δικό μου σπιτικό.

Το βασίλειο λοιπόν, δήλωσε όλο παρόν,
την Απόσταση να αφήσει, λίγο για ν' αναθαρρήσει.

Κι έκαναν υπομονή, ήτανε φιλόξενοι.
Κράτησαν τις αποστάσεις και στο φούρνο και στις στάσεις,
μέσα στα λεωφορεία, στα
σχολειά στα φαρμακεία.

Κι ήρθε τότε ένα πρωί,
μια ωραία χαραυγή,
κι έφερε ένα περιστέρι, σημειώσεις σε τεφτέρι,
ότι οι δράκοι μάλωσαν, κι οι φωτιές τους έσβησαν,
κι η Απόσταση μπορούσε – τίποτα δεν την κρατούσε –
να γυρίσει πάλι εκεί, στην παλιά της τη ζωή!

Μάζεψε όλο το χωριό από κάμπο και βουνό,
και τους είπε απ' την καρδιά ότι έμαθε πολλά,
όσο έμεινε μαζί τους για τον τρόπο της ζωής τους!

Θέλω πρώτα να σας πω δυο μεγάλα ευχαριστώ.
Είναι τέτοια η ειρωνεία, να βρω τη φιλοξενία,
στο βασίλειο της χαράς, της μεγάλης αγκαλιάς!

Ένα ευχαριστώ σας λέω γιατί έμαθα όταν κλαίω,
να ζητώ παρηγοριά μέσα σε μια αγκαλιά!
Κι ένα ακόμα ευχαριστώ, στην καρδούλα μου κρατώ,
να το πω για τα παιδιά, που 'χανε κότσια πολλά!
Λίγο να με ανεχτούνε και στο τέλος να τα βρούμε!

Γεια λοιπόν, σας χαιρετώ!
Κι αν σας ξαναεπισκεφτώ, θα 'ναι μόνο για λιγάκι,
να τα πούμε ένα βραδάκι,
τα παλιά τα νέα μας, έτσι, στην παρέα μας.
Κι η Απόσταση λοιπόν , είναι πλέον παρελθόν.
Κι ήρθανε οι αγκαλιές, τα φιλιά και οι χαρές, να
γεμίσουν τα χεράκια,
σε παππούδες και παιδάκια, πού 'καναν υπομονή,
κι ήτανε φιλόξενοι!

Եգնոս

